

Андрій БОГАТИРЬОВ

Офіс Генерального прокурора України,
доктор юридичних наук, прокурор відділу
bohatyrov.prosecutor@gmail.com
ORCID: 0000-0003-2707-8978

ЗАКОНОДАВЧІ НОВЕЛИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСФОРМАЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ У ПЕНІТЕНЦІАРНУ СИСТЕМУ НОВОГО ТИПУ

<http://doi.org/10.23939/law2025.46.042>

© Богатирьов А., 2025

У статті розкрито законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу шляхом вирішення таких питань, як: достовірність потреби у розробці трансформації кримінально-виконавчого законодавства України у пенітенціарне законодавство і характеру її наслідків; оцінка причин недостатньої ефективності правового забезпечення діяльності органів і установ виконання покарань Міністерства юстиції України; постійна модернізація кримінально-виконавчої системи України як правовий інструмент трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему. Доведено, що прийняття законодавчих новел створює передумови розробки і прийняття нового пенітенціарного законодавства (Основи пенітенціарного законодавства України, Закон України “Про пенітенціарну систему та Пенітенціарний кодекс України”) та побудови в Україні нових в’язниць за принципом державних, муніципальних та приватних, які мають бути спрямовані на захист прав та свобод засуджених і ув’язнених, з дотриманням вимог європейських пенітенціарних правил. Запропоновано алгоритм покращення умов тримання засуджених у місцях несвободи ДКВС України. З огляду на предмет дослідження доведено, що реалізація законодавчих новел є оптимістичним напрямом модернізації всієї кримінально-виконавчої системи України, оскільки вона передбачає не тільки науковий, а й законодавчий супровід.

Ключові слова: законодавство, забезпечення, трансформація, кримінально-виконавча система, пенітенціарна система, ДКВС України, Державна установа “Центр пробації”, персонал, особи рядового і начальницького складу, засуджені, місця несвободи, покарання, в’язниця.

Постановка проблеми та її актуальність. Побудова правової держави з ідеєю верховства права у всіх сферах життєдіяльності суспільства, формування внутрішньої політики і державного управління на всіх рівнях через призму закону та його застосування передбачає якісно нове бачення законодавчого забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу.

Розробка основних положень законодавчого забезпечення трансформації кримінально-виконавчого законодавства України у пенітенціарне законодавство відбувалася залежно від вимог часу, з року в рік розглядаючи одні й ті самі проблеми, працюючи на кон'юнктуру того чи іншого періоду нашої історії.

Про актуальність наукового супроводу законодавчого забезпечення трансформації кримінально-виконавчого законодавства України у пенітенціарне законодавство свідчать численні дискусії в наукових школах, засабах масової інформації серед практиків кримінально-виконавчої системи України.

З огляду на це перед вченими кримінально-виконавчого блоку постало завдання перегляду теоретичних положень функціонування кримінально-виконавчої системи України, які відображають догматизм мислення, вміння сприймати те нове, що потребує трансформація кримінально-виконавчого законодавства України у пенітенціарне законодавство.

Метою статті є розкриття законодавчих новел забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему. Для реалізації цієї мети ми вирішували такі завдання: достовірність потреби у розробці трансформації кримінально-виконавчого законодавства України у пенітенціарне законодавство і характеру її наслідків; оцінка причин недостатньої ефективності правового забезпечення діяльності органів і установ виконання покарань Міністерства юстиції України; постійна модернізація кримінально-виконавчої системи України як правовий інструмент трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми функціонування кримінально-виконавчої системи та її трансформації у пенітенціарну систему досліджують такі українські вчені, як: І. Г. Богатирьов, О. І. Богатирьова, П. С. Гарасим, О. А. Гритенко, Ю. В. Корнякевич-Ганасійчук, І. О. Колб, Н. В. Коломієць, В. Я. Конопельський, Я. О. Ліховіцький, Ю. О. Новосад, Д. К. Пилипенко, О. О. Прасов, М. С. Пузирьов, А. Х. Степанюк, В. М. Трубніков, О. О. Шкута, І. С. Яковець та ін.

Варто зазначити, що вказані українські учені за роки незалежності нашої держави зробили вагомий внесок у трансформацію кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему. Попри це сьогодні на порядок денний стало питання осучаснити законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу, шляхом: потреби такої трансформації та характеру її наслідків; відображення ефективності правового забезпечення діяльності органів і установ виконання покарань Міністерства юстиції України та їх оцінка; потреби або заперечення постійної модернізації кримінально-виконавчої системи України як правового інструменту трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему.

Все вищезазначене показує актуальність дослідження потребу наукового пошуку його в умовах правового режиму воєнного стану та вироблення теоретичних і практичних пропозицій щодо цього публічного інституту, відповідно до Стратегії реформування пенітенціарної системи України до 2026 року.

Виклад основного матеріалу. Зазвичай, розглядаючи законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу, маємо усвідомлювати, що їх прийняття за роки незалежності України створило у свідомості людей очевидну невизначеність і навіть суперечливість на їх тривалість. На жаль, за нашим дослідженням, цей чинник певним способом пов'язаний з характером і наслідками постійного реформування кримінально-виконавчої системи України, бажанням швидкого переходу до пенітенціарної системи нового типу.

Отже, законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу – це не проведення Міністерством юстиції України шляхом швидких змін у кримінально-виконавчій системі та реалізація нею реформ протягом кількох років, а поступовий етап впровадження в кримінально-виконавчу систему України такого законодавчого забезпечення, який би поступово трансформував її в пенітенціарну систему нового типу.

Отже, оптимістично розглядаємо законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему і доводимо, що їх прийняття створює передумови розробки і прийняття нового пенітенціарного законодавства (Основи пенітенціарного законодавства України, Закон України “Про пенітенціарну систему та Пенітенціарний кодекс України”) та побудови в Україні нових в’язниць за принципом державних, муніципальних та приватних.

Всім відомо, що, отримавши у 1991 році незалежність, Україна постала перед вибором виправно-трудової системи: тієї, яка дісталася від радянської доби, командно-адміністративної, підпорядкованої Міністерству внутрішніх справ, або створити нову європейську, гуманну, побудовану на принципах міжнародного гуманітарного права з дотриманням міжнародних стандартів поведінки із засудженими та ув’язненими.

Численні наукові розвідки українських дослідників показують, що в основі побудови пенітенціарної системи нового типу лежить низка основних положень, які істотно вплинули на законодавчі зміни у сфері виконання /відбування покарань ДКВС України і ДУЦП. Серед таких законодавчих змін варто нагадати:

- постанову Кабінету Міністрів України № 88 від 11 липня 1991 року “Основні напрямки реформи кримінально-виконавчої системи в Українській РСР”, в її основу було покладено соціальну переорієнтацію виконання кримінальних покарань з урахуванням міжнародного досвіду й актів про права людини, принципів законності, гуманізму, демократизму, справедливості, диференціації та індивідуалізації виховного впливу на засуджених[1];
- відокремлення виправно-трудової системи від Міністерства внутрішніх справ і утворення у 1998 році самостійного Державного департаменту з питань виконання покарань [2];
- прийняття Верховною Радою України нового кримінально-виконавчого кодексу України 2003 року [3] та Закону України Про Державну кримінально-виконавчу службу України 2005 року [4], які створили підґрунтя для прийняття в Україні законодавчих новел забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну. Варто нагадати, що саме група українських учених ще у 2014 році здійснила першу спробу розробити основні положення законодавчого забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу.

В цій науковій праці вчені вперше запропонували не реформувати кримінально-виконавчу систему України, а провести її модернізацію, оскільки, на їхню думку, саме модернізація є тим правовим інструментом, який розглядається ученими як нормативно впорядковані, але ще не прийняті законодавцем правові норми, новели, які визначають низку нормативно-правових, функціональних і організаційно-правових питань державної політики у сфері виконання покарань і пробації, а також забезпечують легітимізацію її статусу шляхом нормативно-правового й інституційного забезпечення [5, с. 14].

Звичайно, зазначений статус зумовлений підпорядкуванням цієї системи України Міністерству юстиції України (2016 р.), що викликає в українських учених багато дискусійних питань, та самим процесом реформування, наповненням її внутрішньої структури, чинною системою законодавчого та відомчого правового забезпечення.

За своїми юридичними властивостями і характером впливу на процеси становлення та розвитку кримінально-виконавчих правовідносин вказана система характеризується правовими нормами. Це норми-принципи, суб’єкт-об’єктивні норми, правові норми впливу, правові норми забезпечення порядку й умов виконання/відбування покарання [6].

Соціальні зв'язки, які утворюються між органами й установами виконання покарань та засудженими в місцях несвободи кримінально-виконавчої системи України, з одного боку, і державними та недержавними інституціями – з другого, українські учені вважають інтегрованою парадигмою, оскільки за своїм змістом, характером і спрямованістю було змінено сам вектор реформування і розвитку кримінально-виконавчої системи України [7, с. 111].

За таких обставин законодавчі новели забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему нового типу завжди містили розроблення нових ідей, установок, технологій, орієнтованих на систему ідеології та модернізації державних органів, які несли в собі або прогресивні зрушення, або взагалі не відбувалися, або просто зволікалися [8, с. 162].

Важливу роль у забезпеченні виконання покарань, непов'язаних із позбавленням волі, відіграють уповноважені органи з питань пробації відповідно до Закону України “Про пробацію”, де уперше з'явилися такі терміни, як “волонтер пробації”, “досудова доповідь”, “наглядові – заходи”, “орган пробації”, “персонал пробації”, “пробаційна програма”, “суб'єкти пробації” [9].

Ще однією новелою у законодавчому забезпеченні трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну варто вважати розпорядження Кабінету Міністрів України № 655-р від 13 вересня 2017 року “Про утворення державної установи “Центр пробації” [10], сучасні тенденції якої спрямовані на зниження рецидиву, зменшення державних витрат на утримання засуджених, проходження суб'єктами пробації пробаційних програм соціальної корекції, ресоціалізації та реінтеграції з метою повернення у суспільство законослухняного громадянина.

В процесі дослідження ми не могли обійти увагою розпорядження Кабінету Міністрів України № 1153-р від 16.12.2022 року “Про схвалення Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року”, в якому визначені не тільки позитивні здобутки пенітенціарної системи за останні роки щодо виправлення і ресоціалізації засуджених, а й зазначені новели як законодавчого, так і практичного забезпечення функціонування пенітенціарної системи України в реальних умовах сьогодення [11].

Звичайно, наша наукова гіпотеза законодавчого забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України у пенітенціарну систему полягає не тільки у зміні порядку і умов відбування засудженими покарання через саму систему покарань, яка закріплена в ст. 12 КК України, а насамперед через інноваційні підходи Міністерства юстиції України до ресоціалізаційних процесів, які мають гармонізуватися з міжнародними стандартами поводження з ув'язненими і засудженими.

Вищевикладене створило передумови запропонувати наступний алгоритм покращення умов тримання засуджених у місцях несвободи ДКВС України. Це, зокрема:

1. Матеріально-технічне забезпечення установ виконання покарань Міністерства юстиції України відповідно до міжнародних стандартів поводження з ув'язненими і засудженими, яке передбачає:

а) реконструкцію будівель та приміщень відповідно до міжнародних стандартів та побудову в'язниці нового типу;

б) забезпечення санітарних норм – покращення умов гігієни, доступу до чистої води, вентиляції та освітлення;

в) облаштування комфортних житлових приміщень, які мають мінізувати перенаселеності камер у місцях несвободи ДКВС України;

г) підвищення стандартів харчування, що передбачає якісне та збалансоване харчування засуджених у місцях несвободи ДКВС України;

д) введення сучасних засобів комунікації (інтернет для правової освіти, відеозв'язок для зв'язку з родиною тощо).

2. Підвищення рівня медичного обслуговування засуджених у місцях несвободи ДКВС України, яке містить:

а) створення в місцях несвободи ДКВС України сучасних медичних пунктів або лабораторій для надання засудженим першої медичної допомоги;

б) забезпечення доступу до кваліфікованих лікарів (терапевтів, психіатрів, стоматологів, інфекціоністів);

в) організація психосоціальної підтримки засуджених у процесі їхньої ресоціалізації (психологічні консультації, корекційні програми тощо);

г) контроль за розповсюдженням інфекційних захворювань (туберкульоз, ВІЛ, COVID-19);

д) забезпечення доступу засуджених у місцях несвободи ДКВС України до вакцинації та потрібних ліків.

3. Гуманізація умов утримання засуджених у місцях несвободи ДКВС України передбачає:

а) реформування системи дисциплінарних заходів до засуджених у місцях неволи ДКВС України шляхом скорочення стягнення і розширення заходів заохочення;

б) широке запровадження корекційних програм ресоціалізації засуджених у місцях неволи ДКВС України шляхом професійної підготовки, навчання, залучення до трудової діяльності, підготовки до звільнення;

в) покращення системи дозвілля шляхом запровадження спортивних секцій, роботи бібліотеки, створення різних освітніх курсів;

г) забезпечення доступу до духовних потреб шляхом створення молитвенних кімнат, побудови на територіях колонії каплички, відвідування богослужінь, спілкування з релігійними представниками тощо.

4. Підвищення рівня підготовки персоналу пенітенціарної системи України шляхом:

а) запровадження сучасних навчальних програм для пенітенціарного персоналу;

б) навчання принципів дотримання прав людини та європейських стандартів поведінки із засудженими;

в) запобігання корупції в установах виконання покарань Міністерства юстиції України шляхом внутрішнього аудиту, незалежного нагляду пенітенціарної інспекції, проведення роз'яснювальної роботи серед персоналу місць неволи ДКВС України та в уповноважених органах з питань пробації ДУЦП;

г) запровадження механізмів контролю за діяльністю персоналу місць неволи та уповноважених органів з питань пробації (розгляд скарг засуджених і ув'язнених, відеофіксація порушень під час служби, проведення службових перевірок тощо).

5. Альтернативні види покарання та пробація становлять:

а) повне фінансування державної установи "Центр пробації", що дасть змогу надавати якісні послуги суб'єктам пробації, особливо в частині пробаційних програм;

б) формування професійної компетентності персоналу пробації на основі інтегрованих навчальних програм, психологічних тренінгів тощо;

в) посилення контролю за умовно-достроковим звільненням – підготовка до повернення в суспільство;

г) цифровізацію в системі пробації, яка дасть змогу підвищити ефективність управління філіями та підрозділами уповноважених органів пробації, покращить моніторинг і контроль за суб'єктами пробації;

д) тісну співпрацю уповноважених органів з питань пробації із судом і органами місцевого самоврядування, яка має бути спрямована на виконання передбачених за вироком суду зобов'язань та на підтримку на місцевому рівні правопорушників щодо їх реабілітації та інтеграції у суспільство тощо.

Висновки. На завершення дослідження законодавчих новел забезпечення трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему зробимо такі висновки:

- по-перше, з огляду на предмет дослідження доведено, що реалізація законодавчих новел є оптимістичним напрямом модернізації всієї кримінально-виконавчої системи України, оскільки вона передбачає не тільки науковий, а й законодавчий супровід;

- по-друге, оновлення нормативно-правової бази функціонування кримінально-виконавчої системи України має забезпечитись через прийняття Закону України “Про пенітенціарну систему” та “Пенітенціарного кодексу України”, які мають бути спрямовані на захист прав і свобод засуджених та ув’язнених з дотриманням вимог європейських пенітенціарних правил.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Основні напрямки реформи кримінально-виконавчої системи в Українській РСР: Постанова Кабінету Міністрів України № 88 від 11 липня 1991 року. *База даних “Законодавство України” / ВР України* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/88%D0%B0-91-%D0%BF#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
2. Про утворення Державного департаменту України з питань виконання покарань: Указ Президента України від 22 квітня 1998 року № 344/98. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/98#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
3. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11 липня 2003 року № 1129-IV. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
4. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23 червня 2005 року № 2713-IV. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
5. Богатирьов І. Г., Богатирьов А. І., Іваньков І. В., Пузирьов М. С., Царюк С. В. (2014). Трансформація кримінально-виконавчого законодавства України (іноваційна доктрина). Київ: ВД “Дакор”, 156 с.
6. Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції: Постанова Кабінету Міністрів України від 18. 05. 2016 року № 343. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/343-2016-%D0%BF#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
7. Халимон С. І., Пузирьов М. С., Шкута О. О. (2024). Наукові роздуми професора І. Г. Богатирьова у дискурсі доктрини пенітенціарного права: монографія. Київ. ВД “Дакор”. С. 111.
8. Богатирьов І. Г. (2016). Криза пенітенціарної реформи в Україні: причини та шляхи їх втріщення. *Право і суспільство*. № 4. С. 162.
9. Про пробацію: Закон України від 5 лютого 2015 року № 160-VIII. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
10. Про утворення державної установи “Центр пробації”: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2017 року № 655. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/655-2017-%D1%80#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).
11. Про схвалення Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України № 1153-р від 16.12.2022 року. *База даних “Законодавство України” / ВР України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2022-%D1%80#Text> (Дата звернення: 23.02.2025).

REFERENCES

1. Main Directions of the Reform of the Criminal-Executive System in the Ukrainian SSR [The main directions of the reform of the penal system in the Ukrainian SSR]: Postanova Cabinet of Ministers of Ukraine Resolution No. 88, July 11, 1991. Baza danyh “Zakonodavstvo Ukrainy” / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/88%D0%B0-91-%D0%BF#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
2. On the Establishment of the State Department of Ukraine for the Execution of Sentences: Decree of the President of Ukraine No. 344/98, April 22, 1998. Baza danyh “Zakonodavstvo Ukrainy” / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/98#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
3. Criminal-Executive Code of Ukraine: Zakon Ukrainy vid 11.07.2003 roku No. 1129-IV. Baza danyh “Zakonodavstvo Ukrainy” / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
4. On the State Criminal-Executive Service of Ukraine: Zakon Ukrainy vid 23.06.2005 roku No 2713-IV. Baza danyh “Zakonodavstvo Ukrainy” / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].

5. Bogatyrev, I. G., Bogatyrev, A. I., Ivankov, I. V., Puziryov, M. S., Tsaryuk, S. V. (2014). Transformation of the criminal-executive legislation of Ukraine (innovative doctrine). Kyiv: "Dakor", 156 p. [In Ukrainian].
6. Some Issues of Optimizing the Activities of Central Executive Authorities in the Justice System: Cabinet of Ministers of Ukraine Resolution No. 343, May 18, 2016. Baza danyh "Zakonodavstvo Ukrainy" / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/343-2016-%D0%BF#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
7. Khalymon, S. I., Puziryov, M. S., Shkuta, O. O. (2024). Scientific reflections of Professor I. H. Bohatyriov in the discourse of the doctrine of penitentiary law: Monograph. Kyiv: "Dakor", 208 p. [In Ukrainian]
8. Bogatyrev I. G. (2016). The crisis of penitentiary reform in Ukraine: Causes and ways to address them. Law and Society, No. 4. P. 162. [In Ukrainian].
9. On Probation: Zakon Ukrainy vid 05.02.2015 roku No 160-VIII. Baza danyh "Zakonodavstvo Ukrainy" / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
10. On the Establishment of the State Institution 'Probation Center: Cabinet of Ministers of Ukraine Resolution No 655-r, September 13, 2017. Baza danyh "Zakonodavstvo Ukrainy" / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/655-2017-%D1%80#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].
11. On Approval of the Strategy for Reforming the Penitentiary System for the Period until 2026: Cabinet of Ministers of Ukraine Resolution No. 1153-r, December 16, 2022. Baza danyh "Zakonodavstvo Ukrainy" / VR Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2022-%D1%80#Text> (Accessed: 23.02.2025). [In Ukrainian].

Дата надходження статті: 15.03.2025 р.

Andrii BOHATYRYOV

Office of the Prosecutor General of Ukraine,
Dr. Habil. (Law), Prosecutor of the Department
bohatyrov.prosecutor@gmail.com
ORCID: 0000-0003-2707-8978

LEGISLATIVE INNOVATIONS FOR ENSURING THE TRANSFORMATION OF THE CRIMINAL-EXECUTIVE SYSTEM OF UKRAINE INTO A PENITENTIARY SYSTEM OF A NEW TYPE

The article reveals the legislative innovations ensuring the transformation of Ukraine's criminal-executive system into a penitentiary system of a new type by addressing the following tasks: the credibility of the need for the development of the transformation of Ukraine's criminal-executive legislation into penitentiary legislation and the nature of its consequences; evaluation of the reasons for the insufficient effectiveness of the legal support for the activities of the bodies and institutions of the Ministry of Justice of Ukraine's penal system; constant modernization of Ukraine's criminal-executive system as a legal instrument for transforming it into a penitentiary system. It is proven that the adoption of legislative innovations creates the prerequisites for the development and adoption of new penitentiary legislation (Fundamentals of Penitentiary Legislation of Ukraine, Law of Ukraine on the Penitentiary System, and the Penitentiary Code of Ukraine), as well as the establishment of new prisons in Ukraine based on the principles of state, municipal, and private sectors, which should be aimed at protecting the rights and freedoms of convicted individuals and detainees, in compliance with European penitentiary standards. An algorithm is proposed for improving the conditions of detention of convicts in the places of deprivation of liberty of the State Criminal-Executive Service of Ukraine. Given the subject of the research, it is proven that the implementation of legislative innovations is an optimistic direction for modernizing the entire criminal-executive system of Ukraine, as it involves not only scientific but also legislative support.

Keywords: legislation, provision, transformation, criminal-executive system, penitentiary system, State Criminal-Executive Service of Ukraine, State Institution "Probation Center", personnel, junior and senior staff, convicts, places of deprivation of liberty, punishment, prison.